

ОБЩНСКИ СЪВЕТ ХИСАРЯ

Наредба

за определяне размера на местните данъци на територията на община ХИСАРЯ за 2011 г., приета с Решение № 573, Протокол № 74 от 20.01.2011 г., изменена и допълнена с Решение № 17, Протокол № 3 от 13.12.2011 год., изменена и допълнена с Решение № 434, Протокол № 51 от 17.12.2013 год., изменена и допълнена с Решение № 629, Протокол № 71 от 23.12.2014 год., изменена и допълнена с Решение № 175, Протокол № 20 от 13.09.2016 г., изменена и допълнена с Решение № 688, Протокол № 72 от 28.12.2018 г., изменена и допълнена с Решение № 689, Протокол № 72 от 28.12.2018 г., изменена и допълнена с Решение № 709, Протокол № 75 от 29.01.2019 г., изменена и допълнена с Решение № 21, Протокол № 4 от 23.12.2019 г. от Общински съвет Хисаря

Глава първа Общи положения

Чл.1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община **ХИСАРЯ**

Чл.2. (Изм. с Решение № 175, Протокол 20 от 13.09.2016 г.) В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък.
7. Туристически данък
8. (Нова с Решение № № 175, Протокол 20 от 13.09.2016 г.) Данък върху таксиметров превоз на пътници" /в сила от 01.01.2017 г./
9. Други местни данъци, определение със закон.

Чл.3. (1) Размерите на местните данъци по чл. 2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл.4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл.5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служителите на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) Невнесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на ДОПК или от съдебни изпълнители по реда на ГПК.

(3) В производствата на предходната алинея служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата на обезпечаване на данъчните задължения – на публични изпълнители.

(4) Когато в нормативен акт е предвидено изискване за представяне на удостоверение по чл. 87, ал. 6 от ДОПК, за задължения за данъци по ЗМДТ се представя удостоверение за задълженията за данъци към община Хисаря по постоянен адрес, съответно седалище на задълженото лице.

(5) Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по [чл. 152, ал. 2](#) от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален директор на Националната агенция за приходите.

Чл.6. Общинският съвет определя условията и реда за информирание и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци.

Глава втора Местни данъци

Раздел I Данък върху недвижимите имоти

Чл.7. (1) (изм. и допълн. с Решение № 688/28.12.2018 г.) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл.8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) (нова с Решение № 688/28.12.2018 г.) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв. включително.

Чл.8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

(5) За имот – държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

(6) Когато собственикът, съответно носителят на ограниченото вещно право е предприятие, в декларацията по ал. 1 се посочва и отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

Чл.9. (изм. и допълн. с Решение № 688/28.12.2018 г.) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

Чл.10. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой в касите на общината, находящи се гр.Хисаря и кметствата на общината.
2. по банков път – по банковата сметка на общината;
3. с пощенски запис.

(2) (изм. и допълн. с Решение № 688/28.12.2018 г.) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право на ползване, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

(3) Подадената декларация от един съсобственик, съответно ползвател, ползва останалите съсобственици или ползватели.

Чл.11. (изм. и допълн. с Решение № 688/28.12.2018 г.) (1) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: от 1 март до 30 юни и до 31 октомври на годината за която е дължим.

(2) На предплатилите от 1 март до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

Чл.12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл.13. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл.24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.14. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът.

Чл.15. (изм. и допълн. с Решение № 688/28.12.2018 г.и Решение № 21/23.12.2019 г. нса ОбС-Хисаря) Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на :

- За гр. Хисаря и кварталите – **1,00** на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.
- За селата: Михилци, Черничево, Старо Железаре, Ново Железаре, Паничери, Мътеница, Старосел, Красново, Кръстевич, Беловица и Мало Крушево – **1,4** на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Чл.16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми **съгласно** приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл.17. Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията, е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение №2 от ЗМДТ, а за жилищните имоти – данъчната им оценка съгласно Приложение № 2 от ЗМДТ.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл.11, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на предприятия се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл.18. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

(3) (изм. и допълн. с Решение № 688/28.12.2018 г.) Данъкът се определя от служител на общинската администрация по местонахождението на движимия имот и се съобщава на данъчно задълженото лице или на негов законен представител.

Чл.19. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) (нова с Решение № 688/28.12.2018 г.) В случай, че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл.15, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища

(4) (изм. и допълн. с Решение № 688/28.12.2018 г.) Лицата чл. 19, ал. 2 от Наредбата предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл.14, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.20. (изм. и допълн. с Решение № 688/28.12.2018 г.) (1) За новопостроените сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на [Закона за устройство на територията](#) собственикът уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти.

(2) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за новопостроените сгради, подлежащи на въвеждане в експлоатация по реда на [Закона за устройство на територията](#). Необходимите данни за определяне на данъка на новопостроените сгради и/или на самостоятелни обекти в тях се предоставят на служителите по чл. 5, ал. 1 от възложителя на строежа след завършването на сградата в груб строеж по образец, определен от министъра на финансите.

(3) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за имотите и ограничените вещни права, придобити по възмезден или безвъзмезден начин по раздел трети от тази глава.

(4) За новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в срока по ал. 1 предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

(5) При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или на самостоятелен обект в сграда, както и при промяна на друго обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал. 1.

(6) При придобиване на имот по наследство декларацията по ал. 1 се подава в срока по чл. 32 от ЗМДТ. В случай че не е подадена данъчна декларация по ал. 1 от наследниците или

заветниците, след изтичането на срока по [чл. 32 от ЗМДТ](#) служителят по чл. 5, ал. 1 образува партия за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

(7) Подадената декларация от един съсобственик, съответно ползвател, ползва останалите съсобственици или ползватели.

(8) Не се изисква подаване на данъчна декларация, когато промяната в обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка, са удостоверени от общината в случаите на търпимост на строежите, в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството ѝ на възложител по [Закона за устройство на територията](#). Служител от общинската администрация отразява служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота.

Чл. 20а. (нов с Решение № 688/28.12.2018 г.) (1) За новопостроените сгради или части от сгради се дължи данък от началото на месеца, следващ месеца, през който са завършени.

(2) При прехвърляне на собствеността на имота или при учредяване на ограничено вещно право на ползване приобретателят дължи данъка от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната в собствеността или ползването, освен ако данъкът е платен от прехвърлителя.

(3) Завършването на сграда или на част от нея се установява с удостоверение за въвеждане в експлоатация или разрешение за ползване, издадени по реда на [Закона за устройство на територията](#), както и с удостоверение по [чл. 54а, ал. 3 от Закона за кадастъра и имотния регистър](#).

(4) Органите, издаващи документите по ал. 3, предоставят служебно по един екземпляр от тях на данъчната служба на общината в едноседмичен срок от издаването им.

(5) Данъкът по ал. 1 се дължи и в случаите, когато в двегодишен срок от завършването на сградата в груб строеж, съответно - в едногодишен срок от съставяне на констативен акт по [чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията](#), сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване.

(6) Лицето, упражняващо строителен надзор, или техническият ръководител - за строежите от пета категория, предоставя екземпляр от съставения констативен акт по [чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията](#) на данъчната служба на общината в едноседмичен срок от съставянето му.

(7) Завършването на сградата в груб строеж се установява по реда на [чл. 181, ал. 2 от Закона за устройство на територията](#). Обстоятелствата по ал. 5 се установяват с констативен акт, съставен от служители на общината. Актът се съобщава на данъчно задълженото лице, което може да оспори констатациите в акта в 7-дневен срок от уведомяването.

Чл.20б (нов с Решение № 688/28.12.2018 г.) (1) При частично или пълно унищожаване на сградите, както и при преминаване на недвижимите имоти от необлагаеми в облагаеми и обратно данъчно задължените лица уведомяват за това общината по местонахождението на имота по реда и в срока по чл. 20, ал. 1.

(2) В случаите по ал. 1 задължението за плащане на данъка се прекратява, съответно възниква, от началото на месеца, следващ месеца, в който е настъпила промяната.

Чл.20в (нов с Решение № 688/28.12.2018 г.) (1) Служителят на общинската администрация проверява подадените декларации. Той може да иска допълнителни данни за облагаемия имот, да сверява данните от декларацията със счетоводните книги, планове, скици и документи, въз основа на които имотът се притежава или се ползва, а при нужда - и чрез измерване на имота от техническите органи и предоставената служебно информация по чл. 20а, ал. 4, 6 и 7 и [чл. 51, ал. 1 от ЗМДТ](#).

(2) При поискване от служителите на общинската администрация на данни и доказателствен материал за имотно състояние (копия от карти и планове, компютърни модели,

регистри и други) съответните служби на бюджетна издръжка са длъжни да ги предоставят безвъзмездно в 7-дневен срок.

(3) Данни по ал. 2 от кадастъра се предоставят при условията и по реда, предвидени в [Закона за кадастъра и имотния регистър](#).

(4.) Националната агенция за приходите по електронен път предоставя на общинската администрация в 14-дневен срок от получаването на искане информация относно обектите с регистрирани фискални устройства.

Чл.21.(1) При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задълженото лице уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по реда на чл.14, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

(1) (изм. и допълн. с Решение № 688/28.12.2018 г. – става ал. 4 в чл. 19)

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл.22. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имущества в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл.23. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договърът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл.24. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл.25. При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл. 24 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл. 32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл.26. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.27. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл. 33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.28. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца – **0,4** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;

2. за лица, извън посочените в т. 1 – **5,0** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл.29. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл. 38 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.30. (изм. и допълн. с Решение № 688/28.12.2018 г.) (1) Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) (нова с Решение № 688/28.12.2018 г.) На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по ал. 1, служителят в общинската администрация определя дължимия годишен данък и го съобщава на всеки наследник или заветник.

Чл.31. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл.32. (1) Обект на облагане с данък са имущества, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, внесени в страната като нови.

(4) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(5) Не се облагат с данък имущества, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл.33. Данъкът се заплаща от лицата по чл. 45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.34. (изм. и допълн. с Решение № 688/28.12.2018 г.) Основата за определяне на данъка се определя, съгласно чл.46 от ЗМДТ.

Чл.35. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл.44, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

а) **0,6** на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) **4,0** на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) (изм. и допълн. с Решение № 21/23.12.2019 г. на ОбС-Хисаря) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер **2,5** на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл.36. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл. 48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.37. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) (изм. и допълн. с Решение № 688/28.12.2018 г.) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по чл. 44, ал. 3 от ЗМДТ - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл.38. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;

2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;

3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл.39. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл.40. (изм. и допълн. с Решение № 688/28.12.2018 г. на ОбС-Хисаря) (изм. и допълн. с Решение № 709/29.01.2019 г. на ОбС-Хисаря) (1) Размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, и се съобщава на данъчно задълженото лице.

(2) Данните по ал. 1 се предоставят от Министерството на финансите на общините:

1. ежедневно - чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между Министерството на финансите и софтуерния продукт за администриране на местните данъци и такси на съответната община за обмен на данните от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, или

2. ежемесечно - на електронен носител.

(3) Алинея 1 не се прилага, когато:

1. пътното превозно средство е придобито по наследство;

2. пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;

3. собственикът/собствениците на пътното превозно средство няма/нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;

4. са налице основания за предявяване право на освобождаване от данък.

(4) Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по ал. 1, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл. 25.

(5) Когато собствениците на превозни средства нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната, декларации се подават пред общината по регистрацията на превозното средство.

(6) Собствениците на превозни средства предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение с данъчната декларация по ал. 4 или с подаване на нова данъчна декларация.

(7) Служителят на общинската администрация може да изисква документи, удостоверяващи факти и обстоятелства, имащи значение за данъчното облагане. При прекратяване на регистрацията на превозно средство данъчно задълженото лице представя документ от компетентен орган.

(8) Подадената декларация от един от съсобствениците ползва останалите съсобственици.

(9) Когато липсват данни за годината на производство на пътното превозно средство, за такава се приема годината на първата му регистрация.

(10) Когато няма налична информация в общината за платения данък по чл. 44 от ЗМДТ, собственикът представя документ за платения данък при придобиването на декларираното превозно средство, а в случаите по чл. 168 от Закона за данък върху добавената стойност - документ, удостоверяващ внасянето на данъка върху добавената стойност.

(11) Когато в свидетелството за регистрация на превозните средства по чл. 41, ал. 7 липсват данни за допустимата максимална маса на състава от превозни средства, в декларацията по ал. 4 се посочва допустимата максимална маса на състава от превозни средства, определена от производителя.

(12) При установяване на допълнителни обстоятелства, които са от значение за определяне размера на данъка, дължимият данък се определя от служител на общинската администрация и се съобщава на лицето.

Чл.41. (изм. и допълн. с Решение № 709/29.01.2019 г. на ОбС-Хисаря) (1) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента - имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

$$\text{ГДПС} = \text{ИмК} \times \text{ЕК},$$

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2

1. Имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

$$\text{ИмК} = C_{kW} \times K_{gp},$$

където:

C_{kW} е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, както следва:

- а) до 55 kW включително – **0,34 лв.** за 1 kW;
- б) над 55 kW до 74 kW включително – **0,54 лв.** за 1 kW;
- в) над 74 kW до 110 kW включително – **1,10 лв.** за 1 kW;
- г) над 110 kW до 150 kW включително - **1,23 лв.** за 1 kW;
- д) над 150 kW до 245 kW включително - **1,60 лв.** за 1 kW;
- е) над 245 kW – **2,10 лв.** за 1 kW;

K_{gp} е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1

Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. Екологичният компонент се определя в зависимост от екологичната категория на автомобила както следва:

Екологична категория	Коефициент
без екологична категория, с екологични категории "Евро 1" и "Евро 2"	1,10
"Евро 3"	1,00
"Евро 4"	0,80
"Евро 5"	0,60
"Евро 6" и "EEV"	0,40

(2) (изм. и допълн. с Решение № 709/29.01.2019 г. на ОБС-Хисаря) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т. е в следните размери:

1. товарно ремарке – **10,00** лв.
2. къмпинг ремарке – **20,00** лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер **10,00** лв., а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително – **15,00** лв.
2. над 125 до 250 куб. см включително – **25,00** лв.
3. над 250 до 350 куб. см включително – **35,00** лв.
4. над 350 до 490 куб. см включително – **75,00** лв.
5. над 490 до 750 куб. см включително – **100,00** лв.
6. над 750 куб. см – **200,00** лв.

(4) Данъкът за триколка на база общото тегло е както следва:

1. до 400 кг включително – **12,00** лв.
2. над 400 кг – **18,00** лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача – **100,00** лв.
2. над 22 места, вкл. мястото на водача – **200,00** лв.

(6) (изм. и допълн. с Решение № 709/29.01.2019 г. на ОбС-Хисаря) Данъка за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т, в размер на 20 лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/влекача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	12,00	42,00
	18	20	42,00	96,00
	20	22	96,00	288,00
	22	25	285,00	513,00
	25	26	513,00	900,00
	26	28	513,00	900,00
	28	29	497,00	599,00
	29	31	599,00	983,00
	31	33	983,00	1364,00
	33	38	1364,00	2072,00
	38	-	1511,00	2054,00
Б) с три и повече оси	36	38	960,00	1332,00
	38	40	1332,00	1692,00
	40	-	1692,00	2726,00

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари и други

специални автомобили, без тролейбусите, е в размер на 50 лв.

(9) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари с товароподемност над 40 тона е в размер **100,00** лв.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – **10,00** лв.
2. над 18 kW до 37 kW включително – **15,00** лв.
3. над 37 kW – **20,00** лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер **75,00** лв.

(12) Данъкът за моторни шейни е в размер **150,00** лв. и превозни средства от категория L7e по Закона за движение по пътищата – **100,00** лв.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	60,00	130,00
	13	14	130,00	250,00
	14	15	250,00	490,00
	15	-	490,00	1100,00
Б) с три оси	15	17	150,00	220,00
	17	19	220,00	450,00
	19	21	450,00	590,00
	21	23	590,00	910,00
	23	-	910,00	1400,00

В) с четири оси	23	25	590,00	600,00
	25	27	600,00	930,00
	27	29	930,00	1480,00
	29	-	1480,00	2200,00

(14) (нова с Решение № 709/29.01.2019 г. на ОбС-Хисаря) Когато в регистъра по чл. 40, ал. 1 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл.42. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер**X**.....лв. за всеки започнат бруто тон;

2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер.....**X**.....лв за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер....**X**.....лв за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. за един джет - в размер **100.00** лв.

4. за ветроходни и моторни яхти - в размер **X** лв. за всеки започнат бруто тон;

5. за скутери - в размер **5,00** лв. за киловат;

6. за влекачи и тласкачи - в размер **X** лв. за киловат;

7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер **X** лв. за тон максимална товароносимост.

Чл.43. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – **X** лв. за всеки започнат тон максимално летателно тегло;

2. за параплан – **12,00** лв.

3. за делтаплан – **12,00** лв.

4. за мотоделтаплан – **20,00** лв.

5. за свободен балон – **30,00** лв.

6. за планер -**30,00** лв.

Чл.44. Освобождават се от данък превозните средства по чл. 58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.45. (1) (отменена с Решение № 709/29.01.2019 г. на ОбС-Хисаря)

(2) (изм. и допълн. с Решение № 709/29.01.2019 г. на ОбС-Хисаря) За мотопеди и

мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория "Евро 4" данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от "Евро 4" - с 60 на сто намаление от определения по чл. 41, ал. 3 данък.

(3) (изм. и допълн. с Решение № 709/29.01.2019 г. на ОбС-Хисаря) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория "Евро 4", данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на "Евро 5", "Евро 6" и "EEV" - с 50 на сто намаление от определения по чл. 41, ал. 5, 6, 7 и 13 данък.

(4) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабо населените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 55, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси, при условие че не се използват за други цели.

(5) (изм. и допълн. с Решение № 709/29.01.2019 г. на ОбС-Хисаря) Когато в регистъра по чл. 40, ал. 1 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

(6) Освобождават се от данък електрическите автомобили.

Чл. 46. (изм. и допълн. с Решение № 688/28.12.2018 г.) (1) Данъка върху превозните средства се заплаща на две равни вноски в следните срокове: от 01 март до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите от 1 март до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

Чл.47. (изм. и допълн. с Решение № 688/28.12.2018 г.) Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 40, ал. 5 - в приход на общината по регистрацията на превозното средство.

Раздел V

Патентен данък

Чл.48. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и

2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрация за вътреобщностно придобиване по чл. 99 и чл.100, ал. 2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл. 204, т. 2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл.49. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл.48. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал.1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) В случаите по ал.1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл.50. За целите на патентния данък могат да се определят зони съгласно Приложение № 1 от тази наредба.

Чл.51. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т. 3 и 31 от Приложение № 2 към чл. 56 , дължат данък само за дейността по т. 3 от приложение № 2 .

(7) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл.52. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2.физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1-36 от приложение № 4, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага;”.

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4

към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, 12 и 13 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл. 53 е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл. 51, ал. 4 данъчното облекчение по ал.1, т.1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл.53. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата декларират с декларация по ал.1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл. 49, ал.1 и 2.

Чл.54. (1) Данъчните декларации по чл. 53 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

Чл.55. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, съгласно приложение № 2 както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл.53, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл. 54, ал. 2 и 3 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника.

Чл.56. Лицата по чл.48, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 2.

РАЗДЕЛ VI ТУРИСТИЧЕСКИ ДАНЪК

Чл.57. (1) С туристически данък се облагат ношувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи ношувки.

(3) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на средствата за подслон, местата за настаняване и туристическите хижи.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо ношувка.

(5) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за предоставените ношувки през предходната календарна година.

Чл. 58. (1) (изм. и допълн. с Решение № 689/28.12.2018 г. и Решение № 21/23.12.2019 г. от ОБС-Хисаря) Размерът на дължимия туристически данък на територията на община Хисаря за местата за настаняване се завишава с 5% и е както следва:

1. категория „една звезда” - **0,47 лв.**

2. категория „две звезди” - **0,58 лв.**

3. категория „три звезди”, „четири звезди” - **0,63 лв.**

(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя като броят на предоставените ношувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(3) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-о число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени ношувките.

(4) Когато сборът на данъка по ал. 2 за календарната година е по-малък от 30 на сто от данъка, определен при пълен капацитет за мястото за настаняване или туристическата хижа, разликата се внася от данъчно задълженото лице в приход на бюджета на общината по местонахождение на мястото за настаняване и туристическата хижа до 1 март на следващата календарна година, независимо дали обектът се използва.

(5) Разликата по ал. 4 се определя по следната формула:

$$P = (PД \times ПК \times Д \times 30 / 100) - ДД,$$

където:

P е разликата за внасяне;

PД - размерът на данъка по ал. 1;

ПК - пълният капацитет на броя на леглата в средството за подслон, мястото за настаняване или туристическата хижа за календарната година;

Д – брой дни в годината;

ДД - сборът на дължимия данък по ал. 2 за календарната година.

Чл.59. Размерът на дължимия туристически данък за месец януари 2011 година за местата за настаняване е в размерите, посочени в пар.26, ал.2 от Закон за изменение и допълнение на Закона за местните данъци и такси (обн. В ДВ бр.98/14.12.2010 г.)

Чл.60. Лицата, предоставящи услугата настаняване в местата за настаняване в двумесечен срок от влизането в сила на ЗИД на ЗМДТ (обн. В ДВ бр.98/14.12.2010 г.) предоставят писмена декларация с информацията за броя на леглата в мястото за настаняване пред категоризиращия орган по чл.52 от Закона за туризма.

Чл. 61. Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 10, ал. 2 от Закона за туризма.”

(Нов с Решение № № 175, Протокол 20 от 13.09.2016 г.) **Раздел VII**

Данък върху таксиметров превоз на пътници” /в сила от 01.01.2017 г./

Чл. 62. (1) Данъчно задължените лица, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона

за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчно задължените лица, облагани с данък върху таксиметров превоз на пътници по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от Кмета на Община Хисаря по Закона за автомобилните превози.

Чл. 63. (1) Годишният размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници за Община Хисаря е в размер на 360.00 лв. за календарна 2017 година.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал. 1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) Когато до 31 октомври на предходната година общинският съвет не е определил размера на данъка върху таксиметров превоз на пътници за следващата година, данъкът се събира на базата на действащия размер за предходната година.

Чл. 64. (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози данъчно задължените лица подават данъчна декларация по образец за дължимия данък в Община Хисаря.

(2) В декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър в съответната община.

Чл. 65. Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на община Хисаря.

Чл. 66. (1) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$\frac{\text{ДДТГ} = \text{ГДТПП} \times \text{БМ}}{12}, \text{ където}$$

12

ГДТПП е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по чл. 63, ал. 1;

БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на издаване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения годишен данък се възстановява недължимо внесената част, определена по следната формула:

$$\frac{\text{НВДТПП} = \text{ПГДТПП} \times \text{БМ}}{12}, \text{ където}$$

12

НВДТПП е недължимо внесената част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ПГДТПП е платеният годишен данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 67. Данъкът по чл. 63, ал. 1 се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Чл. 68. Възстановяване на надвнесен данък по чл. 66, ал. 2 се извършва по писмено искане - образец на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. Тази Наредба отменя Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на община Хисаря приета с Решение на Общински съвет Хисаря № 66/12.12.2008 г. изм. и допълнена с Решения № 237/27.01.2009г.244/13.02.2009 г. и 394/22.12.2009 г.

§2.Общинският съвет определя размерите на данъка върху недвижимите имоти за 2011 г. до 31.01.2011 година. В случай че в този срок не са определени нови размери , за 2011 г. се прилага размерът на данъка върху недвижимите имоти, действащ към 31 декември 2010 г.

§ 3 Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на общината и/или определени от него лица.

§ 4. Тази наредба се издава на основание чл. 1, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси и е приета с Решение № 573, взето с Протокол №. 74 /20.01.2011 година, изменена и допълнена с Решения № 17, Протокол № 3 от 13.11.2011 год., изменена и допълнена с Решение № 434, Протокол № 51 от 17.12.2013 год. и влиза в сила след разгласяването ѝ.

§5 (Нов с Решение № № 175, Протокол 20 от 13.09.2016 г.) "Таксиметров превоз на пътници" е понятие по смисъла на Закона за автомобилните превози.

§6 (Нов с Решение № № 175, Протокол 20 от 13.09.2016 г.) За 2017 г. Общинският съвет определя размера на данъка върху таксиметровите превози по глава втора, раздел VII до 30 септември 2016 г

ОБЩНСКИ СЪВЕТ-ХИСАРЯ

Приложение № 1 към чл.50.

Зона	Населени места/улицы
I-ва	Гр.Хисаря
II-ра	Кв. Веригово от прелеза на ЖП гара на север, кв. М.Баня от спирката на уще М.баня на север и на изток, кв. Миромир от моста на юг и с. Старосел
III-та	Черничево , Н.Железаре , Ст. Железаре , Паничери , Красново , Беловица , Кръстевич

IV - та	Михилци , М. Крушево и Мъгеница
---------	---------------------------------

Приложение № 2 към чл. 56.

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

Патентни дейности	I зона	II зона	III зона	IV зона
1. Средства за подслон и места за настаняване с не повече от 20 стаи —данъкът се определя в размер на ... лв. за стая според местонахождението на обекта:				
1 и 2 звезди	120.00 лв.	80.00 лв.	50.00 лв.	25.00 лв.
2. Заведения за хранене и развлечения—данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:				
а) ресторанти:				
1—2 звезди	20.00 лв.	8.00 лв.	2.00 лв.	1.00 лв.
3 звезди	40.00 лв.	20.00 лв.	6.00 лв.	6.00 лв.
б) заведения за бързо обслужване:				
1—2 звезди	10.00 лв.	5.00 лв.	1.00 лв.	1.00 лв.
3 звезди	25.00 лв.	15.00 лв.	5.00 лв.	3.00 лв.
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква “е”:				
1—2 звезди	10.00 лв.	5.00 лв.	1.00 лв.	1.00 лв.
3 звезди	20.00 лв.	10.00 лв.	2.00 лв.	2.00 лв.
г) кафе-сладкарници				
1—2 звезди	10.00 лв.	5.00 лв.	1.00 лв.	1.00 лв.
3 звезди	35.00 лв.	20.00 лв.	10.00 лв.	3.00 лв.
д) барове:				
— дневни:				
2 звезди	50.00 лв.	30.00 лв.	10.00 лв.	3.00 лв.
3 звезди	84.00 лв.	60.00 лв.	35.00 лв.	10.00 лв.
— нощни:				
2 звезди	63.00 лв.	40.00 лв.	20.00 лв.	5.00 лв.
3 звезди	98.00 лв.	65.00 лв.	40.00 лв.	20.00 лв.

е) бюфети, каравани и павилиони — за обект:	500.00 лв.	300.00 лв.	150.00 лв.	75.00 лв.
3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта — данъкът се определя за I група в размер на 10 лв. за 1 кв. м нетна търговска площ, II група 5,00 лв. на 1 кв.м нетна търговска площ, III група - 3 лв. за 1 кв.м нетна търговска площ и IV група 2 лв.за 1 кв.м нетна търговска площ.				
4. Платени паркинги — данъкът се определя за I група в размер на 40 лв. за 1 брой място за паркиране, II група 20 лв. за 1 брой място за паркиране, III група 10 лв. за 1 брой място за паркиране, IV група 5 лв. за 1 брой място за паркиране.				
5. Дърводелски услуги — данъкът се определя за I група в размер на 500 лв.,за II група на 300 лв.,за III група на 200 лв.,IV група на 50 лв.				
6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги — данъкът се определя за I група в размер на 500 лв.,за II група на 350лв.,за III група на 150лв.,за IV група на 40лв.				
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали — данъкът се определя за I група в размер на 900 лв.,за II група на 700 лв.,за III група на 500 лв.,за IV група на 500 лв.				
8. Обушарски и шапкаарски услуги — данъкът се определя за I група в размер на 50 лв., за II група на 40 лв., за III група на 40 лв.,за IV група на 40лв.				
9. Металообработващи услуги— данъкът се определя за I група в размер на 750 лв.,за II група на 480 лв., за III група на 330 лв., за IV група на 200 лв.				
10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги — данъкът се определя за I група в размер на 500 лв., за II група на 300 лв., за III група на 150 лв., за IV група на 60 лв.				
11. Машинописни и/или копирни услуги — данъкът се определя за I група в размер на 508 лв., за II група на 427 лв.,за III група на 180 лв., за IV група на 180 лв.				
12. Козметични услуги, поставяне на татуировки — данъкът се определя за I група в размер на 500 лв., за II група на 300 лв., за III група на 150 лв., за IV група на 130 лв.				
13. Маникюр, педикюр — данъкът се определя за I група в размер на 260 лв., за II група на 140лв., за III група на 60 лв., за IV група на 60 лв.				
14. Часовникарски услуги — данъкът се определя за I група в размер на 110 лв., за II група на 70 лв., за III група на 60 лв., за IV група на 60 лв.				
15. Тапицерски услуги — данъкът се определя за I група в размер на 360 лв., за II група на 200 лв., за III група на 180 лв., за IV група на 180лв.				
16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми — данъкът се определя за I група в размер на 700 лв., за II група на 500 лв., за III група на 300лв., за IV група на 190 лв.				
17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства — данъкът се определя за I група в размер на 1100 лв., за II група на 900 лв., за III група на 600 лв., за IV група на 300 лв.				
18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации — данъкът се определя за I група в размер на 300 лв., за II група на 150лв., за III група на 100 лв., за IV група на 100 лв.				

19. Стъкларски услуги — д данъкът се определя за I група в размер на 350 лв. , за II група на 200 лв. , за III група на 100 лв. , за IV група на 100 лв.
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти — данъкът се определя за I група в размер на 460 лв. , за II група на 250 лв. , за III група на 100 лв. , за IV група на 50 лв.
21. Отдаване на видеокасети под наем — данъкът се определя за I група в размер на 2500 лв. , за II група на 1800 лв. , за III група на 880 лв. , за IV група на 300 лв. данъкът се определя в размер на ... лв. според местонахождението на обекта.
22. Компаньонки и компаньони — данъкът се определя за I група в размер на 6440 лв. , за II група на 5200 лв. , за III група на 4200 лв. , за IV група на 3000 лв. данъкът се определя в размер на лв. според местонахождението на обекта.
23. Масажистки и масажисти — данъкът се определя за I група в размер на 1300 лв. , за II група на 900 лв. , за III група на 600 лв. , за IV група на 500 лв.
24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти — данъкът се определя за I група в размер на 5600 лв. , за II група на 4550 лв. , за III група на 3600 лв. , за IV група на 2750 лв.
25. Фотографски услуги — данъкът се определя за I група в размер на 500 лв. , за II група на 200 лв. , за III група на 200 лв. , за IV група на 200 лв.
26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти — данъкът се определя за I група в размер на 1000 лв. , за II група на 500 лв. , за III група на 300 лв. , за IV група на 100 лв.
27. Санитарни възли, наети под аренда — данъкът се определя за I група в размер на 250 лв. , за II група на 200 лв. , за III група на 170 лв. , за IV група на 150 лв.
28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини — данъкът се определя за I група в размер на 120 лв. , за II група на 80 лв. , за III група на 50 лв. , за IV група на 50 лв.
29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги — данъкът се определя за I група в размер на 80 лв. , за II група на 70 лв. , за III група на 60 лв. , за IV група на 50 лв.
30. Заложни къщи – данъкът се определя за I група в размер на 18200 лв. , за II група на 12000 лв. , за III група на 6600 лв. , за IV група на 3000 лв.
31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература — данъкът се определя за I група в размер на 120 лв. , за II група на 80 лв. , за III група на 40 лв. , за IV група на 30 лв. данъкът се определя в размер на ... лв. според местонахождението на обекта.
32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) — данъкът се определя за I група в размер на 800 лв. , за II група на 700 лв. , за III група на 400 лв. , за IV група на 300 лв.
33. Игри с развлекателен или спортен характер — данъкът се определя за I група в размер на 198

лв., за II група на 171 лв., за III група на 146 лв., за IV група на 112 лв.	
а) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъкът се определя за I група в размер на 198 лв., за II група на 171 лв., за III група на 146 лв., за IV група на 112 лв.	
б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъкът се определя за I група в размер на 26 лв., за II група на 22 лв., за III група на 17 лв., за IV група на 10 лв.	
в) За зали за боулинг и кегелбан — размера на данъкът се определя за I група за игрален коридор в размер на 140 лв., за II група на 104 лв., за III група на 72 лв., за IV група на 55 лв. и билиард — за маса на данъкът I група в размер на 140 лв., за II група на 104 лв., за III група на 72 лв., за IV група на 55 лв.	
34. Фитнес центрове и спортни зали — данъкът се определя за I група в размер на 4 лв., за II група на 3,5 лв., за III група на 2,5 лв., за IV група на 2 лв. за 1 кв.м. - данъкът се определя за I група в размер на 840 лв., за II група на 715 лв., за III група на 540 лв., за IV група на 330 лв. за един фитнес уред	
35. Химическо чистене, пране и гладене — данъкът се определя за I група в размер на 440 лв., за II група на 325 лв., за III група на 243 лв., за IV група на 187 лв.	
36. Мелничарски услуги:	
а) За мелници за брашно — данъкът се определя в размер на 18 лв. на линеен сантиметър от дължината на млевната линия.	
б) За мелници за фураж стационарни — данъкът се определя в размер на 600 лв.	
37. Услуги с атрактивен характер:	
а) корабчета	750 лв. на брой
б) лодки	450 лв. на брой
в) яхти	900 лв. на брой
г) джетове	900 лв. на брой
д) влакчета	30 лв. на място
е) файтони	75 лв. на място
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения	150 лв. на брой оборудване
з) зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кьнки, сноубордове, шейниX.... лв. на брой оборудване
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	150 лв. на място
к) детски колички и моторчета	150 лв. на брой

л) стрелбища	300 лв. на брой стрелбище
38. Обучение на водачи на моторни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:	
а) мотопеди, мотоциклети	475 лв.
б) други МПС	950 лв.
39. Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства — данъкът се определя в размер на 2000 лв. за брой моторно превозно средство.	
40. Услуги със земеделска и горска техника—данъкът се определя за брой техника, както следва:	
а) комбайн — 330 лв.	
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини — 110 лв.	
в) прикачни, навесни и стационарни машини — 22 лв.	

13.11.2011 год.

ОБЩНСКИ СЪВЕТ-ХИСАРЯ